

el reportatge | ADELA GENÍS

Una joia medieval ignorada

Tordera posseeix un conjunt romànic únic que fa molt de temps que té actes vandàlics

Tordera

● Entre els boscos del Montnegre, amagat entre els arbres, s'alça el monestir de Santa Maria de Roca Rossa. És en terme municipal de Tordera, encara que es troba a deu quilòmetres del centre del municipi. Des de fa anys que està molt abandonat i pateix actes vandàlics de manera constant.

Aquest conjunt medieval està integrat pel monestir, les muralles i fins i tot encara s'endevina la resta de dependències que els monjos agustins van fer servir ja fa molts segles amb la diferència que ara són runa i estan cobertes per la vegetació. Tot i això, encara es conserva el perímetre de l'església i la capçalera, amb el seu absis semicircular, gairebé sencera. La coberta està mig esfondrada i a la façana s'obre el portal de mig punt, d'on es nota que n'han arrencat les dovelles que hi havia.

També hi ha una cisterna i la masoveria, que data del segle XVIII. Va adquirir certa importància al segle XIII, època a la qual pertanyen les restes de l'església que encara es conserven. Va començar a decaure a mitjan segle XIV i a la fi del XVI, ja pràcticament abandonat, va ser cedit a la diòcesi de Solsona. Ara, el cercle històric de Tordera ha engegat una campanya per recuperar una joia del romànic de transició català. De moment, ja han reunit més de 600 firmes –han aprofitat la Fira del Ram i l'aplec d'Hortsavinyà per donar a conèixer les seves reivindicacions– i han enviat el manifest a una cinquantena d'entitats. Una de les responsables de la campanya

UN MONESTIR ÚNIC. El conjunt medieval de Roca Rossa de Tordera és únic a la comarca del Maresme. Té, a més, unes muralles, però el seu estat de conservació és dolent. / EL PUNT

Recuperem Roca Rossa, Maria Mercè Torrellas, explica que aquest conjunt medieval «forma part del patrimoni cultural més important de Tordera, juntament amb el campanar i la torre de defensa de Can Toni Joan». Des de l'entitat denuncien

l'estat d'abandó que té el monestir des de fa anys, on fins i tot grups de joves s'hi reuneixen i encenen fogueres. «De tant en tant s'hi fan actes vandàlics i s'han de prendre mesures perquè això no torni a passar. A més, hi ha hagut diferents espolis», hi afegeix la portaveu. En el manifest que s'ha elaborat es demana que es facin més excavacions arqueològiques, que podrien suposar el descobriment de la cripta, un cementiri o passadissos subterranis.

Des de l'entitat també es proposa que es facin actuacions de restauració d'aquest monestir «perquè podria generar beneficis econòmics, millorar la qualitat de vida dels habitants de Tordera i actuar com a element de projecció del territori». El conjunt medieval és municipal i segons l'entitat el va desqualificar «perquè no es feia cap actuació de salvament». El regidor de Cultura, Josep Llorens (CiU), explica que l'ajuntament no hi pot intervenir de manera directa perquè està catalogat com a BCIL (Bé Cultural d'Interès Local). Llorens explica que «s'haurà de negociar amb la Generalitat per tal de poder fer una actuació global». Tot i això, el regidor va assegurar que per aquest any ja està previst utilitzar unes tanques per evitar que el monestir sigui objecte d'actes vandàlics. Des de l'ajuntament aquest any s'han d'engegar les millores a la urbanització de Roca Rossa –situada molt a vora del monestir– i que també han de servir per millorar aquesta zona de Tordera.

la columna | IMMA MERINO

El mur i el mòbil

Aquest Divendres Sant vaig arribar a Jerusalem passat el migdia, mentre els musulmans tornaven de l'oració. A la tarda, mentre menjava en un restaurant situat just al davant de la tercera estació de la Via Dolorosa, veia com s'hi aturaven grups de cristians, arribats de diversos llocs del món, a l'anomenada Ciutat Santa, per seguir el camí de Jesús cap al Calvari. Després em vaig acostar cap al Mur de les Lamentacions. A la banda dels homes, que és molt més gran que la de les dones, vaig espigar des de darrere una tanca. Els jueus celebraven el Purim, una festa semblant al carnaval que, per commemorar que van salvar-se de ser aniquilats sota la dominació persa l'any 450 aC, és l'única de caràcter religiós que els permet beure alcohol. Als homes, en principi. M'ho va comentar la meua amiga Yael Perlov mentre observàvem un grup de nois que cantaven i ballaven forassenyadament. Entre el grup n'hi havia un que duia una escopeta a l'esquena. Ella, que no és religiosa, estava indignada amb un comportament que va definir com a propi de *hooligans*. Vam entrar a la part reservada a les dones i ens vam asseure en unes cadires a prop del mur. Queia, daurada, la tarda a Jerusalem. I ni tan sols els crits dels «hooligans», a l'altra costat, trencaven el clima de recolliment. Observàvem en silenci les dones de cara al mur, ple de petits papers que expressen peticions. Se sentia algun plor. Allà s'hi feia present el dolor de la humanitat, que lamentava el seu destí, que demanava clemència. Alguna cosa es removia a dins i veure amb cap déu, sinó amb els humans. Fins que va sonar un mòbil. I no només va sonar just davant del mur, sinó que la dona que semblava tan concentrada va agafar-lo, va respondre i va mantenir una conversa. Tot seguit vaig adonar-me que una altra dona també tenia un mòbil a la mà. Alguna cosa es va trencar. No diré que per sempre, però la pregunta se'm va fer inevitable: si davant del Mur de les Lamentacions s'hi fa present la telefonia mòbil, quin espai queda per al sagrat?

PUBLICITAT

NOGUERAS

Energia solar • Domòtica • Electricitat
Fontaneria • Calefacció • Gas • Aire condicionat

ARENYS DE MAR
TEL. 902 120 420

CALELLA
TEL. 93 766 50 41

